

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 18.07.1967, sp. zn. 11 Co 377/67, ECLI:CZ:MSPH:1967:11.CO.377.1967.1

Číslo: 11/1968

Právní věta:

Je třeba rozlišovat mezi právem na přidělení družstevního bytu, jež vzniká podle § 154 odst. 2 o. z. splacením členského podílu, a právem osobního užívání družstevního bytu, resp. právem společného užívání družstevního bytu manžely, jež vznikají podle § 155 odst. 1 o. z. uzavřením dohody o odevzdání a převzetí bytu a skutečnostmi uvedenými v § 175 odst. 1 a § 176 odst. 1 a 2 o. z.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 18.07.1967

Spisová značka: 11 Co 377/67

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Člen družstva, Hospodaření s byty

Předpisy: 40/1964 Sb. § 154

§ 155

§ 175

§ 176

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 5 bylo zrušeno právo společného užívání družstevního bytu účastníků, další užívatelkou bytu byla určena žalobkyně a žalovanému bylo uloženo byt za náhradu vyklidit. První soud dospěl k závěru, že k bytu vzniklo oběma účastníkům právo společného užívání bytu manžely, neboť jim byl přidělen za trvání manželství, a zaplacením členského podílu jim v té době také vzniklo právo na jeho přidělení. Další užívatelkou bytu určil první soud žalobkyni s ohledem na zájmy nezletilého dítěte, které je svěřeno do její výchovy.

Městský soud v Praze změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu na zrušení práva společného užívání družstevního bytu zamítl.

Z odůvodnění:

První soud sice správně a úplně zjistil skutkový stav věci, pochybil však při jeho právním posouzení.

Ze správných skutkových zjištění prvního soudu, jež jsou ostatně v podstatě mezi účastníky nesporná, vyplývá, že žalovaný se stal členem stavebního bytového družstva ještě před tím, než účastníci uzavřeli manželství. Ke sňatku došlo dne 13. 10. 1962. Za trvání manželství (v červenci 1963) byl žalovanému přidělen byt a krátce na to byl také zaplacen členský podíl. Byt však byl stavebně dohotoven až v roce 1965 a účastníci se do něj nastěhovali až v říjnu 1965, kdy již byli rozvedeni, neboť rozsudek o rozvodu nabyl právní moci dnem 14. 7. 1965. Z přípisu stavebního bytového družstva č. 15 v Praze 5 ze dne 12. 7. 1967 zjistil odvolací soud, že dům, ve kterém je byt, byl kolaudován a převzat družstvem dne 22. 9. 1965 a že se účastníci do něj nastěhovali dne 2. 11. 1965. Dohodu uzavřel žalovaný s družstvem až dne 17. 7. 1967.

Právo osobního užívání bytu vzniká podle § 155 odst. 1 o. z. dohodou o odevzdání a převzetí bytu sjednanou mezi organizací a občanem. To platí i u družstevních bytů, což vyplývá nejen ze stanov družstva (viz. čl. 24), ale i ze znění obč. zákoníku (viz např. § 156 odst. 2, kde se stanoví, který orgán řeší spory, k nimž by při uzavírání této dohody došlo v případě družstevního bytu). Tatáž zásada smluvního vzniku práva platí i u práva společného užívání bytu manžely (§ 175 a 176 o. z.). Předpokladem vzniku tohoto společného práva je to, že za trvání manželství, které plní své funkce, nabyt tohoto práva jeden z manželů nebo tato práva nabyli oba manželé (§ 175 odst. 1 o. z.), nebo to, že před uzavřením manželství tohoto práva nabyt jeden z manželů. To platí i v případě bytů družstevních (viz § 176 odst. 2 o. z.). Ustanovení § 175 odst. 2 řeší jen otázku vzniku práva společného užívání bytu manžely, která je pro tyto případy vyřešena i pro družstevní byty v odst. 1 cit. ustanovení.

Z toho, co bylo řečeno, vyplývá, že je třeba rozlišovat mezi právem na přidělení družstevního bytu, jež vzniká podle § 154 odst. 2 o. z. splacením členského podílu, a právem osobního užívání družstevního bytu, resp. právem, společného užívání družstevního bytu manžely, jež vznikají podle § 155 odst. 1 o. z. uzavřením dohody o odevzdání a převzetí bytu a skutečnostmi uvedenými v § 175 odst. 1 a § 176 odst. 1 a 2 o. z. Vzhledem k tomu v souzené věci přesto, že došlo u žalovaného za trvání jeho manželství se žalobkyní ke vzniku jeho práva na přidělení družstevního bytu, avšak nedošlo v té době ke vzniku jeho práva osobního užívání bytu, nemohlo dojít ke vzniku práva společného užívání bytu manžely. Dohodu o odevzdání a převzetí bytu je totiž možno uzavřít až ohledně konkrétního bytu, který je dohotoven a členu družstva odevzdán, k čemuž v daném případě došlo až po rozvodu manželství účastníků v listopadu 1965.

Protože tedy, jak bylo vyloženo, účastníkům právo společného užívání bytu nevzniklo, ale uživatelem družstevního bytu se stal na základě dohody po rozvodu jejich manželství jako člen družstva jen sám žalovaný, bylo nutno napadený rozsudek změnit tak, že se žaloba směřující k rozhodnutí podle § 177 o. z. zamítá (§ 220 o. s. ř.).